Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΜΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

111ον

Σ' ἄλλους ἔρχεται ἀποτόμως ἡ μεταλλαγή. Εἶναι ἕνας κλονισμὸς δυνατός, κάτι ποὺ τοὺς ἐρημώνει γιὰ πάντα τὴν ψυχή τους. Καὶ ὁ Κώστας αἰσθανόνταν πὼς ἡ ψυχή του ἄλλαξε. Χωρὶς νὰ σκέπτεται γιατὶ καὶ πῶς.

Τριγυρνῶντας ἀπάνω - κάτω περιμένοντας τὸ τραῖνο, σκέφθηκε καὶ τὴν Ρίτα τὸ κοριτσάκι τῆς Καίτης. Τὴν λυπήθηκε μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἔκανε τὴν σκέψη. Εἶναι νέα, εἶναι παιδί, θὰ παρηγορηθῆ, θὰ ξεχάσῃ... ἡ Καίτη εἶχε δίκιο... Ἀφοῦ ἀγαπάει θὰ παρηγορηθῆ...

Καὶ τὸ τραῖνο στάθηκε. Τρία πρόσωπα γεμᾶτα ἀγωνία ἔσκυβαν ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Μόλις τὸν ἀναγνώρισε ὁ Κοντόπουλος ἀνοιξε τὴν πόρτα καὶ πήδησε κάτω. Οἱ ἄλλοι τὸν ἀκολούθησαν.

—Τί κάνει ; ρώτησαν.

Μὰ τὰ μάτια τοῦ Κοντόπουλου ρωτοῦσαν : «Ζῆ ἀκόμα ;»

—Σᾶς περιμένει, πᾶμε γρήγορα!..,.

—Πᾶμε γρήγορα!...φώναξε ἡ Ρίτα.

Καὶ τόση χαρὰ ἦταν ζωγραφισμένη στὸ ὡραῖο της πρόσωπο, ποῦ θὰ νόμιζε κανεὶς πὼς τόση χαρά, τόση εὐτυχία ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν συγκινήσῃ καὶ τὴ τύχη καὶ τὸν Θεό. Ἀκόμα καὶ τὸ πεπρωμένο νὰ κλονίσῃ.

Καὶ ὁ Κοντόπουλος αἰσθάνθηκε μιὰ μεγάλη ἀνακούφιση, μιὰ μεγάλη εὐγνωμοσύνη.

Τουλάχιστο, τὴν πρόφτασε, τὴν βρῆκε ζωντανή. Ὄχι αὐτὸς δὲν γελιόνταν σὰν τὴν Ρίτα, ποὺ δὲν σκέπτονταν, δὲν γνώριζε οὔτε κἂν τὸν θάνατο.

Τὴν ἀρρώστεια τῆς μαννούλας τὴν εἶχε ξεχάσει σχεδὸν ἡ Ρίτα. Δὲν σκέπτονταν παρὰ πὼς θὰ τὴν ἔβλεπε, πὼς θὰ τὴν ἀγκάλιαζε, πὼς θὰ τὴν φιλοῦσε.

—Πᾶμε, πᾶμε, ἔλεγε μὲ ἀνυπομονησία.

Καὶ ὅλο της τὸ πρόσωπο ἔλαμπε.

Δὲν εἶχε καλὰ-καλὰ ὑπομονὴ νὰ περιμένῃ νὰ μαζέψουν τὰ πράγματά τους. Ἔτρεχε μπροστὰ σὰν νἄξερε τὸν δρόμο, σὰν νὰ μποροῦσε τὰ φθάσῃ πιὸ γρήγορα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Μπῆκαν σ' ἕνα ἁμάξι.

—Λοιπὸν πὼς εἶναι; ρώτησε ὁ Κοντόπουλος.

—Πολὺ ἀδύνατη, πολὺ ἐξαντλημένη. Δὲν ξέρει πὼς πρόκειται νὰ ἔλθετε. Θὰ μ' ἔχῃ χάσει. Γιατὶ ὅσες μέρες εἶμαι ἐδῶ σχεδὸν δὲν ἔφυγα ἀπὸ κοντά της.

Πρέπει ὅμως νὰ τὴν προετοποιήσω πὼς ἤλθατε. Δὲν πρέπει νὰ σᾶς δῆ ἀποτόμως. Ὁ γιατρὸς εἶχε ἀπαγορεύσει κάθε συγκίνηση κάθε ταραχὴ καὶ τὴν παραμικρὴ. Εἶμαι τῆς γνώμης στὴν ἀρχὴ νὰ μὴν τῆς πῶ γιὰ τὴν κόρη της, μήπως ταραχθῆ πολύ. Νὰ τῆς πῶ μονάχα γιὰ σᾶς. Καὶ σεῖς τὴν προετοιμάζετε.

Ἡ Ρίτα θέλησε νὰ φέρῃ μερικὲς ἀντιρρήσεις, μὰ καὶ οἱ τρεῖς μαζὺ τὴν ἔπεισαν.

Ἔτσι ἔμειναν σύμφωνοι νὰ περιμένουν ὁ Γιάννης καὶ ἡ Ρίτα κάτω στὴν δεντροστοιχία σ' ἕνα πάγκο κοντὰ στὴν λίμνη.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

τια τῆς μαννούλας του, ποὺ τώρα καὶ πέντε χρόνια τὴν εἶχε χάσει. Δὲν εἶχε τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο. Ὁ πατέρας του τὸν εἶχε ἀφήσει ὀρφανὸ τεσσάρων χρόνων καὶ τὰ τρία ἀδέλφια του εἶχαν πεθάνει ἕνα ἕνα μὲ τὴ σειρά τους, ὥσπου νὰ γίνῃ αὐτὸς δέκα χρόνων.

Πόσους πόνους τοῦδωκαν οἱ θάνατοι αὐτοί! Πόσο ἔκλαψε! Πόσο ἡ πίκρα του μεγάλωνε μὲ τὴν πίκρα τῆς καλότατης μαννούλας του! Ἄχ ἡ μαννούλα του! Δούλεψε, ὑπόφερε, ἐπείνασε, ἔκλαψε, σχεδὸν ζητιάνεψε γιὰ νὰ τὸν σπουδάσῃ. Κι' ὅμως ἡ δυστυχισμένη δὲν πρόφταξε παρὰ μόνο δυὸ χρόνια νὰ τὸν χαρῇ δάσκαλο κι' ἀπόθανε ἕνα πρωῒ ἀπὸ συγκοπή! Τὸν πόνο αὐτὸ δὲν θὰ τὸν ξεχνοῦσε σ' ὅλη του τὴ ζωή. Ἦταν τόσος βαθὺς καὶ τόσο ἔντονος, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ νόμισε πὼς θὰ τὸν παράσερνε καὶ θὰ πέθαινε κι' αὐτός.

Ὁ μοναδικός του φίλος, ἕνας συμμαθητής του, δάσκαλος κι' αὐτός, ὁ Νίκος Βερίκης, κατώρθωσε νὰ τὸν σώσῃ μεταγγίζοντάς του σιγὰ—σιγὰ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς, σὰν καθῆκον πρὸς τὸ Θεό. Μόνο ἔτσι τὸν κλόνισε ἀπὸ τὸν ἀμίλητο πόνο, ποὺ τὸν ἐξαντλοῦσε κάθε μέρα, κάθε ὥρα καὶ τὸν τραβοῦσε στὸν ἀφανισμό.

Ὅλες αὐτὲς οἱ σκέψεις εἶχαν ἔρθει βιαστικὲς στὸ μυαλό του, σὰν δέχτηκε τὶς παρατηρήσεις τοῦ διευθυντοῦ κι' ἀντίκρυσε τὰ κοροϊδευτικὰ χαμόγελα τῶν διδασκαλισσῶν καὶ τὴ συμπονετικὴ ματιὰ τῆς Ἑλένης.

Σηκώθηκε ἀπ' τὴ θέση του. Ὑποκρίθηκε πὼς κάτι ἤθελε γιὰ νὰ μὴν ἀντικρύσῃ καμμιὰ ἐρώτηση τοῦ διευθυντοῦ. Ἂν τὸν ρωτοῦσε «ποῦ πᾶς;» τί θὰ τοῦλεγε! Δὲ θᾶταν παράξενο νὰ καθήσῃ πάλι στὴ θέση του καὶ χωρὶς νὰ τ' ἀπαντήσῃ. Πολλὲς φορὲς κάτι τέτοιες ἀβουλίες του γινότανε αἰτία νὰ γελοῦν οἱ δασκάλες—ὄχι ὅμως ἡ Ἑλένη—καὶ νὰ λέν.

—Μὰ τί διάβολο; δάσκαλος εἶν' αὐτὸς ἢ κακὸς τρομοκρατημένος μαθητής ;

—Μήτε τὸ ἕνα, μήτε τἄλλο, ἔλεγε ἡ καπάτσα ἡ Ἐλεονώρα. Εἶναι βλάκας! καὶ δυνάτευαν ὅλες τὰ γέλια τους.

Προχώρησε στὴ ρεματιά. Ἤθελε νὰ δῆ τὰ παιδιὰ ποὖπαιζαν σ' ἕνα ἀμμώδικο πλάτωμα κάτω ἀπο γέρικα πλατάνια. Χαιρότανε στὰ γέλια των—ἦταν ἡ μόνη χαρά του—καὶ σπαρταροῦσε ἡ ψυχή του στὶς φαιδρὲς φωνοῦλες των. «Μὰ ποῦ εἶν' ὁ Ἀλέκος; Ἐκεῖ θἄπρεπε νὰ παίζῃ κι' αὐτός». Μὲ τὴ «μητρική» του ματιὰ κατώρθωσε γρήγορα νὰ τὰ βρῇ ὅλα καὶ νὰ τὰ μετρήσῃ. «Μὰ ποῦ νἆν' ὁ Ἀλέκος;» Ἀ! ναί! τὸν βρῆκε κι' αὐτόν. Ἦταν καθισμένος παράμερα καὶ τὸ πρόσωπό του ἦταν γεμάτο συλλογή.

Τὸν ἔβλεπε ἀπὸ τὸ πλάϊ. Οἱ γραμμὲς τοῦ προσώπου του εἶχαν κάτι τὸ θλιβερὸ, ποὺ τὄκαναν σἂν πρόσωπο ὡρίμου ἄντρα γεμάτο περίσκεψι. Τὸν σίμωσε.

—Γιατὶ δὲν παίζῃς καὶ σύ, Ἀλέκο;

Τὸ παιδὶ τὸν κοίταξε. Στὰ μάτια του φάνηκε ἡ ἀγάπη, μὰ δὲν τοῦπε τίποτε.

—Πήγαινε νὰ παίξῃς καὶ σύ. Πήγαινε.

Τὸ παιδὶ σηκώθηκε μὲ ἀργὴ κίνηση· κοίταξε πάλι τὸ δάσκαλό του καὶ προχώρησε στ' ἄλλα παιδιά. Ἄχ! αὐτὴ ἡ στοργικὴ ματιὰ τοῦ παιδιοῦ! Πόσο τὸν συγκίνησε!

Σὲ λίγο ἔπαιζε κι' αὐτὸς ἄφωνα κι' ἀνόρεξα. Ὁ Τρύφωνας τὸ παρακολοῦθησε αὐτό.

Τράβηξε πάρα πέρα. Ξεμοναχεύτηκε κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τοῦ πλατάνου ποῦχε βρεῖ τὸν Ἀλέκο. Ἐκεῖ δόθηκε πάλι στὶς σκέψεις του ὁλοκληρωτικὰ καὶ ξεχάστηκε.

Τώρα μῆνες ἐργαζότανε πάνω σὲ μιὰ δουλειὰ πολὺ σοβαρή, Ἔγραφε ἕνα βιβλίο. Ἦταν τὸ πολὺ μεγάλο του μυστικό. Ἡ Ἀκαδημία εἶχε προκηρύξει διαγωνισμὸ μὲ θέμα «ἡ ἀγάπη ὡς παιδαγωγικὸς παράγων». Πάνω σ' αὐτὸ ἐργαζότανε τώρα καὶ δυὸ μῆνες· ἤθελε ν' ἀποδείξῃ μὲ παραδείγματα παρμένα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν, πὼς ἡ μεγαλείτερη δύναμη ποὺ μπορεῖ νὰ συντελέσῃ στὴν ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ στὴν δημιουργία ἑνὸς πραγματικοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀγάπη

(Συνεχίζεται)

'Ο 'Ιατρός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
'Επιμελητὴς τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ἰδίας ὁδοῦ Πατρέως 79 παραπλεύρως Νομαρχίας. Τηλ. 22—40

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ
2, 4 D. ΑΛΑΣ
ΝΑΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 8 ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 65
ΠΑΤΡΑΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
Π. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΙ

Καρδιογράφος
Νεωτάτου τύπου μηχάνημα ἠλεκτροκαρδιογραφίας ἀπολύτου ἀκριβείας διὰ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Κανακάρη 157
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΕΝΟΙ
τὴν Γραφικήν σας ὕλην • Βιβλία καὶ ἔντυπα πάσης φύσεως
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ - Ἑρμοῦ 14
ΑΘΗΝΑΙ - Λέκκα 12
Θὰ ἱκανοποιῆσθε πλήρως εἰς τιμὰς καὶ ποιότητας.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΖΑΦ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Ἤρχισεν λειτουργοῦσα ἀπὸ τῆς 26ης Σεπτεμβρίου. Ὁ δὲ ἰατρὸς δέχεται εἰς τὴν Κλινικήν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου 80 (ἔναντι ἱεροῦ Ναοῦ). ΘΕΡΑΠΕΙΑ ὅλων τῶν παθήσεων ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων σπονδυλικῆς στήλης, λεκάνης, χειρῶν καὶ ποδῶν.
ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 41—37,

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτὰ

Ὁ καιρὸς φαίνεται βελτιούμενος.

—Ἔτσι ὑπάρχουν πολλὲς ἐλπίδες, ὅτι τὴν Κυριακὴ θὰ ἐπικρατεῖ αἴθρία καὶ οἱ ἐκλογὲς θὰ διενεργηθοῦν. ..ἄνευ καταβρέγματος.

—Τὴν Δευτέρα ὅμως, εἴτε αἴθρία εἶναι εἴτε συννεφιὰ πολλοὶ ὑποψήφιοι θὰ πάρουν τήν... ψυχρολουσία τους.

—Ποιοὶ θὰ εἶναι; Αὐτὸ θὰ τὸ ρυθμίσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός.

=Στὶς κολῶνες τῶν πεζοδρομίων καὶ στοὺς τοίχους ἐκολλήθησαν οἱ πίνακες τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, στὰ ὁποῖα θὰ ψηφίσουν οἱ Πατρινοὶ ἐκλογεῖς.

—Κατὰ πολύ, τὰ τμήματα εἶναι τὰ ἴδια τῶν δημαρχιακῶν ἐκλογῶν.

=Στὰ Γυμνάσια τῆς πόλεως ἐπερατώθησαν οἱ γραπτοὶ διαγωνισμοί, ποὺ εἶχαν ἀρχίσει τὴν 1ην τοῦ μηνός.

—Τ' ἀποτελέσματα θὰ ἐκδοθοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁπότε καὶ οἱ...κλαυθμοὶ καὶ οἱ κοπετοὶ τῶν μή ἐπιμελῶν μαθητῶν.

=Λόγῳ τῶν ἐκλογῶν καμμιὰ συγκέντρωσι δὲν θὰ γίνῃ σ' ἀνοικτὸ ἢ σὲ κλειστὸ χῶρο.

—Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀπηγορεύθησαν καὶ οἱ χορευτικὲς συγκεντρώσεις.

—Πρὸς λύπην τῶν...μπουρμπουλιστῶν καὶ πρὸς χαρὰν τῶν πολεμίων τους.

=Μᾶς ἐρωτοῦν οἱ περίοικοι τῆς Πλατείας Ἁγίου Γεωργίου, ἐὰν θὰ παραμείνουν πολὺ ἀκόμη τὰ ἀμμοχάλικα μπροστὰ στὸ χῶρο τοῦ Ἀρχαίου Ὠδείου.

—Μὰ γιατὶ δὲν τελειώνει ἐπὶ τέλους ἡ περίφραξις τοῦ χώρου ποὺ ἔχει ἀρχίσει πρὸ δεκαημέρου;

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα :

Γεωργαντόπουλος Ἰω. Ἀλεξ. Ὑψηλάντου 143, Κοντογιάννης Ἰω. Γούναρη 19.

Συνταγαὶ ΙΚΑ :

Παπαχρήστου Ἰωάν. Κορίνθου 258, Βαγενᾶς Κων Μαιζῶνος 90, Καλλιβωκᾶς Ἀνδρ. Κολοκοτρώνη 42, Πρόβος Βλ. Γερμανοῦ 17, Κωνσταντοπούλου Ἀθηνᾶ Ἁγ. Ἀνδρέου 142, Μανδραγοῦ, Χριστ. Ὑψηλάντου 156.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Εἶναι μερικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἀκόμα καὶ μέσα στὸ σάλο καὶ τὴν τρανὴ σύγχυση, μποροῦν καὶ κρατᾶνε τὸν ἑαυτό τους σφικτὰ ἀμπαρωμένο καὶ τυλιγμένο στὴ σιωπή. Δὲν ἐκδηλώνονται, δὲν ἀποκρυπτογραφοῦνε τὰ μυστικά τους. Σφῖγγες στὴν πλατειά. τὴν ἀπέραντι ἔρημο.

Τοῦτες τὶς ἐκλογικες ὧρες, ποὺ ὁ καθένας ἐκφράζει τὴ γνώμη του, τὴν ὁποια προτίμησή του, τὶς σκέψεις του, αὐτοί, οἱ ἄνθρωποι τῆς σιωπῆς, παρακολουθοῦν τὰ πάντα σιωπηρά, ἀνέκφραστα κι' ἀνεκδήλωτα. Δὲν ξέρω, ἂν αὐτὸ τὸ κάνουν γιὰ συμφεροντολογικοὺς σκοπὸς καὶ μετεκλογικὴ ἐκμετάλλευση. Μὰ δὲν τὸ πιστεύω. Εἶναι σιωπηλοὶ οἱ περισσότεροι ἐξ ἰδιο συγκρασίας. Ὅλα τὰ ζοῦν μέσα τους, εἴτε τρικυμίες δέρνουν τὴν ψυχή, εἴτε εὐλογημένη γαλήνη ἁπλώνεται στὴν πλάση. Ἀκριβῶς, ὅπως ὁ κορυφαῖος ποιητής μας τραγουδᾶ:

. . . . . .

» Νὰ δεχεσαι τὸ σπρώξιμο ἀπὸ [τὸν ἄγκωνα
τοῦ χυδαίου ποὺ περνᾶ νὰ στέ- [κεις ὦ ντροπή !
σά νὰ τὴν προσκυνᾶς τ' ἀνάξιου [τὴν κορώνα,
νὰ ζῆς μὲ τὴ σιωπή.
Τὸ ποὺ θ' ἀνοίξῃ γιὰ νὰ θάψῃ [κι' ἐσὲ χῶμα,
νὰ μὴν ἔχῃ σταυρό, οὔτε πλάκα [γιὰ σκεπή,
μῆτε κερί, μῆτε ὄνομα, οὔτε [χόρτο ἀκόμα.
Σιωπὴ στὴ σιωπή.

(Κ. Παλαμᾶς)

Ὅπως καὶ νἆναι ὅμως, ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴ γῆ τὴ φτωχή, ἡ σιωπὴ εἶναι θησαυρός. Γιατὶ ὅποιοι μίλησαν ἔστω καὶ γιὰ τὸ καλό στὸ τέλος πικράθηκαν, πόνεσαν ἀπογοητεύθηκαν. Ἐνῷ ὅσοι δὲν μίλησαν, τί τὰ θέλετε, βγῆκαν πάντα κερδισμένοι. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὁ λαὸς αὐτοὺς ποὺ δέν ἐκδηλώνονται, ποὺ δὲν ἐκφράζουν τίποτε, τοὺς περνᾶ για... σοφούς. Ἡ τούς λέγει χαρακτηριστικὰ «Βοῦδες».

*****

Στὴν ἐπάνω πόλη ἐπικρατεῖ ἀκόμα ἕνα παλαιὸ ἔθιμο. Ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς μεταστάσεως τὸν νεκρὸ τὸν πηγαίνουν στὸ νεκροταφεῖο οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς στὴ πλάτη τους. Ἡ πομπὴ ποὺ σχηματίζεται παίρνει τελετουργικὸ χαρακτῆρα, προπορευομένων τῶν ἐξαπτερύγων καὶ τῶν ἱερέων μὲ τὰ λευκά τους ἄμφια. Κλείνουν τὰ καταστήματα, οἱ στρατιωτικοὶ χαιρετοῦν ἐν στάσει καὶ τὰ αὐτοκίνητα ἀνακόπτουν ταχύτητα καὶ ἀναγκαστικῶς ἀκολουθοῦν τὴν νεκρώσιμο πομπή.

Γεννᾶται ὅμως ἕνα σοβαρὸ κυκλοφοριακὸ ζήτημα, ὅταν ὁ νεκρὸς φέρεται στὸ Νεκροταφεῖο ἀπὸ τὴν 12ου Συντάγματος. Τὰ λεωφορεῖα ἀνακόπτουν ταχύτητα, ἡ ἀναμένουν ἕως ὅτου περάσῃ ἡ πομπὴ καὶ ἔτσι ἐπέρχονται καθυστερήσεις καὶ ἄλλες ἀνωμαλίες. Καλὸν λοιπὸν θὰ εἶναι ἡ πομπή, νὰ ἀκολουθῆ τὴν 6ου Συντάγματος, παράλληλον τοῦ 12ου καὶ νὰ μπαίνῃ στὸ Νεκροταφεῖο ἀπὸ τὸ στενὸ τὸ εὑρισκόμενο ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ κοιμητηρίου. Δὲν εἶναι δύσκολο αὐτὸ νὰ ἐφαρμοσθῆ. Θὰ ἐξυπηρετηθῆ πολὺ ἡ λεωφορειακὴ συγκοινωνία. Οἱ ἁμόδιοι ἄς μελετήσουν τὸ ζήτημα. Καὶ ἄς δώσουν τὶς σχετικὲς ὁδηγίες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

Τὸ Ραδιόφωνον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 Φεβρουαρίου

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (198 μ.)

12.30 Ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες, 13.10 ποικίλη μουσική, 13.35 φωνητικὰ συγκροτήματα, 14 Τρίο Κιτάρα, 14.15 τζάζ, 19 δίσκοι ἀκροατῶν, 19.35 δημοτικὰ τραγούδια, 21.10 ἐλαφρὸ πρόγραμμα, 20.30 κονσέρτο, 21.05 ἑλληνικὸ πρόγραμμα, 22.15 μὲ τὴν Εὔα Στὺλ, 22.45 μελοδραματικὴ ἐκπομπή.

Εἰδήσεις: 13.30, 20.50

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.

7.50 Ἑλληνικὴ μουσική, 8.25 δημοτικὰ τραγούδια, 12 ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ, 13.30 τραγούδια ποὺ διαλέξατε, 14.10 ἑλληνικὰ τραγούδια, 17 ἑλληνικὴ μουσική, 18.45 κοντσέρτο, 20.45 ρεσιτὰλ βιολιοῦ, 22.30 ἀπὸ τὴν ὄπερα.

Εἰδήσεις: 7.15, 13, 14.30, 20.15 22.15, 24.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β' (451μ.

7.30 Ἐλαφρὸ πρόγραμμα, 9 ἑλληνικὸ πρόγραμμα, 10.30 ἑλληνικὰ τραγούδια, 15 ἑλληνικὰ τραγούδια, 16 θέατρο, 17.15 συναυλία, 18.15 ἕλληνες τραγουδισταί, 20 συντροφιὰ μὲ τὴ μουσική, 22.45 ἑλληνικὰ τραγούδια.

Εἰδήσεις: 13 30, 14.45, 22.30

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

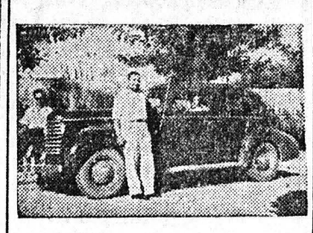

Ἀναλαμβάνω τὴν ἐκπαίδευσιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ 22—35 ἐτῶν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν διὰ διπλώματος ἐπαγγελματικοῦ. Ἐπίσης ἀναλαμβάνω τὴν ἐκμάθησιν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων διὰ κυρίους καὶ δίδας ἐρασιτεχνικῶς. Πληροφορίαι

ΔΙΟΝ. ΜΠΑΛΑΣΚΕΡΗΣ

Πλατεῖα Γεωργίου Α', Καφενεῖον Φραντζῆ, τηλ. 28—28

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΧΡΥΣΩΝ ΨΑΡΙΩΝ
Ἔκθεσιν χρυσῶν ψαριῶν θὰ εὕρετε μόνον εἰς τὸ Κατάστημα Ρήγα Φεραίου 73
ΧΡΥΣΟΨΑΡΑ
σὲ γυάλες μετὰ φυσικῶν βυθῶν, εἰς ὅλα τὰ σχέδια καὶ μεγέθη.
ΧΡΥΣΟΨΑΡΑ
διὰ γυάλες καὶ συντριβάνια. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική.
Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ντόμινα σὲ διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη ἀρίστης ποιότητος. Ὁμοίως διαθέτομεν μελάνη διὰ ΣΤΥΛΟ διαρκείας τοῦ κιλοῦ.

Ἀγοραζω διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ ψιλὰ—χονδρὰ καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα κλπ. Κορίνθου 312 καὶ Κολοκοτρώνη 47 τηλ. 30—54

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΔΙ' ΕΚΔΟΣΙΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς (Α.Σ.Ο.) προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ, ὁδὸς Παντανάσσης 3, τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1956, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινήν, διὰ τὴν ἔκδοσιν Σταφιδικοῦ Δελτίου.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν Α. Σ. Ο.

(Ἐκ τοῦ Α.Σ.Ο.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰ συμπληρώσεως Τιμολογίου καὶ Προϋπολογισμοῦ μεθ' ὁμαλότητος τῶν προσφερομένων τιμῶν μονάδος, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν πλήρους κατασκευῆς 20 κατοικιῶν καὶ ἀποπερατώσεως 191 κατοικιῶν υἱοθετήσεως Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἰς Καλλιπάδον Ζακύνθου.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῆ τὴν 24 Φεβρουαρίου 1956 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐν τῷ Γραφείῳ Νομομηχανικοῦ Ζακύνθου. Δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων κάτοχοι πτυχίου δ' τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς Διακηρύξεως καὶ λοιπῶν στοιχείων προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, διεύθυνσις Εβ, ὁδὸς Μενάνδρου 6 καὶ εἰς τὸ ἐν Ζακύνθῳ Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Ζακύνθου.

(Ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ Υ.Σ. καὶ Δ.Ε.)

Γυνὴ ζητεῖται διὰ τὴν περιποίησιν ζεύγους ὑπαλλήλων καὶ νεογνοῦ. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. συστάσεις ἀπαραίτητοι. Πληροφορίαι περίπτερον Μαιζῶνος—Παντανάσσης.

ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΠΗΛΕΙΑΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν :

Κύριε Διευθυντά,

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας σᾶς παρακαλῶ δημοσιεύσατε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ ἀκόλουθα :

Ἀνωνυμογράφος, κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ «συνταξιοῦχος» εἰς τὸ φύλλον τῆς «Ἡμέρας» τῆς 15 τρέχ., γράφει ὅτι ἐπιτροπὴ συνταξιούχων ἐπισκεφθεῖσα τοὺς κ. κ. Παπανδρέου καὶ Βενιζέλον ἐξέθεσεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς συνταξιούχους ζητήματα καὶ εἰδικώτερον τὰ τοῦ νόμου «1854)51» καὶ ὅτι οἱ δύο ἀρχηγοὶ ἀνεγνώρισαν τὰ δίκαια παράπονα τῶν συνταξιούχων τὴν ἄμεσον κατάργησιν εὐθὺς ὡς ἔλθθυν εἰς τὴν ἀρχήν,

Ἐν συνεχεία ὁ κ. ... συνάδελφος καταφέρεται κατὰ τοῦ «Συναγερμοῦ» καὶ ουνιστᾶ εἰς τοὺς συνταξιούχους, πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικούς, τὴν καταψήφισιν παντὸς συναγερμικοῦ ὑποψηφίου.

Ἀλλὰ ὁ ἀνωνυμογράφος «συνταξιοῦχος» φορᾶται ἀγνοῶν βασικὰ πράγματα καὶ ἀκόμη ἀσεβῶν πρὸς τὴν νοημοσύνην τῶν συνταξιούχων, οἱ ὁποῖοι ἠνάλωσαν τὴν ζωήν των εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν Καὶ τοῦτο διότι ὁμιλεῖ περὶ νόμου 1854)41 ἐνῷ πρόκειται περὶ τοῦ νόμου 1840)51. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀνωνυμογράφος ἀγνοεῖ τόν νόμον περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ φυσικὸν εἶναι νὰ ἀγνοῇ καὶ ποῖοι ἐθέσπισαν τὸν νόμον αὐτόν. Δι' αὐτὸ καὶ τὸν παραπέμπομεν εἰς τὸν νόμον 1854)51 (Ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. φύλλου 182 Τεῦχος Πρῶτον), διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι αὐτὸν ὑπογράφουν «Πρόεδρος Κυβερνήσεως, Σοφ. Βενιζέλος», «Ἀντιπρόεδρος, Γ. Παπανδρέου», «Τὰ μέλη Λαγᾶκος, Μπακόπουλος, Γκλαβάνης, Ζέρβας, Λαμπρόπουλος, Ζαΐμης» κ.λ.π.

Αὐτὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ὡς πρ